

[Araştırma Makalesi] **Atf/Citation:** Purtaş, M.; Yirci, R. (2022). Okul yöneticilerinin genel yalnızlık düzeyi ile iş yaşamı yalnızlık düzeyi arasındaki ilişki, *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (30): s. 239-251. **Gönderim Tarihi:** 07.02.2022 **Kabul ve Yayın Tarihi:** 29.04.2022-31.05.2022 **DOI:** 10.54600/igdirsosbilder.1069738

Yazarlar/Authors

Mevlüt PURTAŞ* Ramazan YİRCİ**

Makale Adı/Article Name

Okul Yöneticilerinin Genel Yalnızlık Düzeyi İle İş Yaşamı Yalnızlık Düzeyi Arasındaki İlişki***

The Relationship Between The General Loneliness Level Of School Administrators And The Loneliness Level Of The Business Life

ÖZ

Araştırmanın temel amacı okul yöneticilerinin genel yalnızlık durumu ile iş yaşamı yalnızlık durumu arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu çerçevede okul yöneticilerinin genel yalnızlık ve iş yaşamı yalnızlık düzeyleri çeşitli demografik değişkenler açısından da analiz edilecektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2020-2021 eğitim-öğretim yılı Kahramanmaraş merkez ilçelerinde (Dulkadiroğlu, Onikişubat) görev yapan okul yöneticileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilen 305 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan veriler UCLA Yalnızlık ölçeği, İş yaşamı yalnızlık ölçeği (İYYÖ) ve kişisel bilgi formundan elde edilmiştir. UCLA Yalnızlık ölçeğinden yüksek puan alan bireyler hayatlarında yalnızlık duygusunu yoğun şekilde yaşarken, düşük puan alan bireyler yalnızlık duygusunu düşük düzeyde yaşamaktadır. İYYÖ'den yüksek puan alan bireyler iş yerinde yalnızlık duygusunu yoğun şekilde yaşarken, düşük puan alan bireyler yalnızlık duygusunu düşük düzeyde yaşadıkları söylenebilir. Araştırma sonucuna göre okul yöneticilerinin genel yalnızlık düzeyi ile iş yaşamı yalnızlık düzeyi arasında pozitif yönde güçlü bir ilişkinin olduğu, okul yöneticilerinin genel yalnızlıklarının, iş yaşamında yaşanan yalnızlığı yordadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca okul yöneticilerinin genel yalnızlık ve iş yaşamı yalnızlık düzeylerinin düşük olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul Yöneticileri, Genel Yalnızlık, İş Yaşamı Yalnızlık

ABSTRACT

The main purpose of the study is to examine the relationship between school administrators' general loneliness and work life loneliness. In this framework, school administrators' general loneliness and work life loneliness levels will also be analyzed in terms of various demographic variables. In the research, descriptive and relational screening methods, which are among the quantitative research methods, were used. The universe of the research consists of school administrators working in Kahramanmaraş central districts (Dulkadiroğlu, Onikişubat) in the 2020-2021 academic year. The sample of the study consists of 305 school administrators selected by simple random sampling method. The data used in the research were obtained from the UCLA Loneliness Scale, Work Life Loneliness Scale (YYYÖ) and personal information form. Individuals who score high on the UCLA Loneliness Scale experience intense loneliness in their lives, while individuals with low scores experience low levels of loneliness. It can be said that individuals with a high score on the İYYÖ experience the feeling of loneliness intensely in the workplace, while individuals with a low score experience a low level of loneliness. According to the results of the research, it was concluded that there is a strong positive relationship between the general loneliness level of school administrators and the level of work life loneliness, and that the general loneliness of school administrators predicts the loneliness experienced in business life. In addition, it was determined that school administrators' general loneliness and work life loneliness levels were low.

Keywords: School Administrators, General Loneliness, Work Life Loneliness

* Okul Müdürü, MEB, Muallim Hayrullah Efendi Ortaokulu, mevlutpdr@gmail.com ORCID: 0000-0001-8301-6013

** Doç.Dr., Ramazan Yirci, Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı, yirci@ksu.edu.tr ORCID: 0000-0003-4696-7420

*** Bu makale için Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Rektörlüğü Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulunun 17.09.2021 tarih ve 2021-44 sayılı toplantısında alınan kararla ETİK KURUL İZİNİ alınmıştır.

Giriş

Sosyal bir canlı olan insanın yaşamında sosyal ilişkilerin önemli bir yeri olduğu söylenebilir. Sosyal ilişkilerde yaşanan sorunlar nedeniyle birey hayatında yalnızlık duygusunu hissedebileceği gibi; kimi zaman da birey kendisini depresif bir ruh hali içinde bularak kendisini yalnız hissedebilir. Özdamar ve Tatar (2019) yaptıkları araştırma sonucunda yalnızlık ile depresyon arasında pozitif anlamda ilişki olduğu ve yalnızlığın depresyonu yordadığı sonucuna ulaşmışlardır. Genel anlamda yalnızlık duygusu bireyin yaşadığı sosyal ilişki ile yaşamak istediği sosyal ilişki arasındaki fark sonucu oluşan, istenmeyen bir psikolojik durum (Perlman ve Peplau, 1984) olarak tanımlanabilir. Yalnızlık duygusunu sadece sosyal ilişkilerdeki zayıflık ve bir gruba ait olamama şeklinde kısıtlamak yanlış olabilir. Şehirleşmenin bir sonucu olarak insanlar toplu yaşam alanlarında yaşamaktadır. Toplu yaşam alanları bireyler bir toplumun içinde olsa da, birey kendisini niteliksel anlamda yalnız hissedebilir. Yalnızlık duygusu sonucunda kişi hayattan zevk alamam, depresif ruh hali, kaygı ve dinlenememe gibi sorunlarla karşılaşabilmektedir (Russell ve ark, 1980). Yalnızlık duygusu bireyi psikolojik, fizyolojik ve sosyal bütünlük anlamında olumsuz yönde etkileyebilecek duruma getirebilir (Kozaklı, 2006). Yalnızlık duygusu sonucu birey; kişiler arası ilişkilerde problem yaşama, sosyal çevresini tehdit olarak algılama, kaygı seviyesinin yükselme ve insanlardan uzaklaşma insan hayatını olumsuz etkileyecek durumlar yaşamaktadır (Yalom, 1999). Tüm bu tartışmalar ışığında yalnızlık duygusu bireyleri olumsuz yönde etkileyen bir duygu olduğu söylenebilir. Bireyin yaşadığı genel yalnızlık durumu bireyin sosyal hayatını, aile hayatını ve iş yaşamını etkileyebilir. Bireyin sosyal hayatta yalnızlık duygusunu yaşaması ve bu duygunun sürekli olması bireyin iş yaşamında da kendisini yalnız hissetmesine ve çalışma hayatında olumsuzlar yaşamasına neden olabilir.

İş yaşamında yalnızlık bireylerin yaşadığı genel yalnızlık durumundan farklı olarak sadece iş yaşamında ortaya çıkan yalnızlık durumu olarak karşımıza çıkabilir. Gündelik hayatında sosyal ilişkilerinde ve psikolojik olarak yalnızlık yaşamayan birey, iş yaşamında yalnızlık yaşayabilir (Doğan, Çetin ve Sungur, 2009). İş yaşamında yalnızlığın nedenleri arasında bireyin kişilik özelliklerinin etkisinin olabileceği gibi kurumun iç dinamikleri ve kurum iklimi iş yaşamında yalnızlığa neden olabilir. İş yaşamında yaşanan yalnızlık duygusu çalışanda iş hayatında dışlanma, iş yerinde yalnız ve değersiz hissetme gibi iş hayatını olumsuz etkileyecek duygulara neden olabilir. İş yaşamında yalnızlık kişinin normal hayatında yaşadığı yalnızlıktan farklı olarak, iş yerinde yaşanan yalnızlığı incelmektedir (Bakioğlu ve Korumaz, 2014). İş yaşamında yalnızlık örgüt içinde tek başına bırakılma, izole edilme anlamına gelmektedir (Yılmaz ve Aslan, 2013). İş yaşamında algılanan yalnızlık duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık olarak iki boyuta ayrılmaktadır (Wright, vd., 2006). Duygusal yoksunluğun iş yerindeki çalışanların sosyal ilişkilerin kalitesini, sosyal arkadaşlık boyutu iş yerindeki çalışanların sosyal ilişkilerin yeterliliğini göstermektedir. İş yaşamında yalnızlığın duygusal yoksunluk boyutu bireyin iş arkadaşlarıyla ilişkilerinin kalitesini, sosyal arkadaşlık boyutu bireyin iş yerindeki arkadaş sayısını incelemektedir (Çetin ve Alacalar, 2016). Duygusal yoksunluk yaşayan birey iş yerinde kendini yalnız hisseder, iş arkadaşlarının kendisini anlamayacağını düşünür, düşüncelerini paylaşamaz ve iş arkadaşları ile ilişki kurmakta zorlanır (Kaplan, 2011). Sosyal arkadaşlık boyutunda yalnızlık yaşayan birey ise kendini iş yerindeki arkadaş gruplarına dahil olamaz ve işle ilgili sorunlarını diğer çalışanlarla paylaşamaz (Mercan, Oyur, Alamur, Gül ve Bengül, 2012).

İş yaşamında yaşanan yalnızlık kişisel bir problem olarak gözükmesine rağmen, örgütsel bir problem olarak da karşımıza çıkmaktadır (Çetin ve Alacalar, 2016). İş yerindeki çalışanların sosyal ilişkilerinin iyi olması iş ortamında olumlu bir örgüt ikliminin olmasına katkısı olabilir. Ayrıca iş ortamında sosyal ilişkilerin iyi olması çalışanların fiziksel ve duygusal iyi oluşlarını etkileyeceği için çalışanların performanslarını da olumlu yönde etkileyebilir. Yapılan araştırmalar iş yerinde yalnızlık yaşayan bireylerin işten kaçınma, sorumluluk almama, performans düşüklüğü, işyerine aidiyet duygusunda azalma, örgütsel bağlılık, örgütsel vatandaşlık, iş tatmini ve motivasyon düşüklüğü gibi durumlara etkisinin olduğunu ortaya koymaktadır (Gumbert ve Boyd, 1984; Wright, 2005; Özçelik ve Barsade, 2011; Kaymaz ve dig., 2014; Yılmaz ve Aslan, 2013).

Okul yöneticileri buldukları konum nedeniyle örgütsel sürecin tamamında yer almaları, etki alanlarının geniş olması nedeniyle okullarda eğitim öğretimi en fazla etkileyen kişilerdir. Bu nedenlerden dolayı okul yöneticilerinin sahip oldukları psikolojik durum ve kişisel özellikler daha da önemli hale gelmektedir. Okul yöneticilerinin aldıkları kararlar, aldıkları kararların açıklanış biçimleri eğitim çalışanları ve öğrenciler üzerinde belirleyici bir etkisinin olabilmektedir. Nitelikli okul yöneticileri eğitim sistemindeki bazı sorunlar okullarına sorun olmadan çözülebilir (Yılmaz ve Altınok, 2009). Yapılan araştırmalar okul yöneticilerinin olumlu okul ikliminde ve okul başarısında önemli rollerinin olduğunu ortaya koymaktadır (Açıklalın, 1998; Karip ve Köksal, 1999). Okul yöneticilerinin, okul başarısında ve okul ikliminde etkili olmalarında, okul yöneticilerinin psikolojik durumları ve kişisel özelliklerinin etkili olduğu yapılan araştırmalar sonucunda da ortaya çıkmıştır (Yılmaz ve Altınok, 2009, Izgar, 2009, Sarpkaya, 2014, Örenç 2021). Yöneticilerin sahip oldukları psikolojik durum ve kişisel özelliklerden bazıları da genel yalnızlık ve iş yaşamı yalnızlık durumları olarak karşımıza çıkmaktadır. Okul yöneticilerinin genel yalnızlık ile iş yaşamı yalnızlık durumları hayatlarının her alanını etkileyebileceği gibi örgüt içindeki yaşamlarını ve çalışmasını da etkileyebilir. Örgüt içinde yöneticilerin ruh halleri, örgütte yöneticileri izleyenler için en önemli güçtür (Goleman, 2007). Yalnızlık yaşayan okul yöneticileri, aynı zamanda iş yaşamında memnuniyetsizlik yaşar ve performansları düşer (Dussault, 1996). Öğretmenler okul yöneticilerinin düşüncelerinin ifade ederken kullandıkları kelimelerden ve hitap şekillerinden bile etkilenebilir (Rebore, 2001). Genel yalnızlığın ve iş yaşamı yalnızlığının neden olabileceği; ilişkilerde yüzeysel tutum, arkadaşlık kurmada sorun yaşama, sorumluluk almaktan kaçınma, iş yerinde izole olma durumlarını yaşayan okul yöneticisi istenilen yöneticilik becerilerini sergileyemeyebilir. Bu nedenle okul yöneticilerinin genel yalnızlık ve iş yaşamı yalnızlık duygularının düzeyi, hangi demografik değişkenlere göre değiştiği ve genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamı yalnızlık duygusu birbiri ile ilişkili midir? Sorusu önemli hale gelmektedir. Bu çerçevede araştırmanın temel amacı, okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamında hissedilen yalnızlık duygusu arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Bu amaç çerçevesinde aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

- S1. Okul yöneticilerinin genel yalnızlık ve iş yaşamında yalnızlık düzeyi nedir?
- S2. Okul yöneticilerinin genel yalnızlık, iş yaşamında yalnızlık, iş yaşamı yalnızlığın boyutu olan duygusal yoksunluk (DY) ve sosyal arkadaşlık (SA) düzeyleri; eğitim durumu, cinsiyet ve yöneticilik pozisyonuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık göstermekte midir?

S3. Okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu; iş yaşamında yalnızlık, iş yaşamında yalnızlığın alt boyutları olan duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlığın anlamlı yordayıcısı mıdır?

Yöntem

Okul yöneticilerinde genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamı yalnızlık duygusu arasındaki ilişkiyi araştıran bu çalışma nicel bir çalışma olup ilişkisel tarama modelinde desenlenmiştir. İlişkisel tarama modelinde en az iki değişken arasındaki ilişkiyi ve derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırmalardır (Karasar, 2014).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2020-2021 eğitim öğretim yılında Kahramanmaraş merkez ilçelerinde görev yapan (Onikişubat ve Dulkadiroğlu) 1879 okul müdürü ve müdür yardımcısı oluşturmaktadır (<https://kmaras.meb.gov.tr>, 2021). Araştırmada örneklem grubu basit seçkisiz örneklem yöntemi kullanılmış olup 305 eğitim yöneticisi araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü Yazıcıoğlu ve Erdoğan (2004)'ın 1000 kişilik evren için belirttiği örneklem büyüklüğü olan 278 sayısını geçtiği için yeterli örneklem büyüklüğüne ulaşılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırma kapsamında okul yöneticilerinin genel yalnızlık durumlarını tespit edebilmek için Ruseel, Peplau ve Cutrona (1980) tarafından geliştirilen UCLA (University of California Los Angeles) yalnızlık ölçeği, iş yaşamında yalnızlık durumlarını tespit edebilmek içinse Wright, Burt ve Strongman (2006) tarafından geliştirilen iş yaşamı yalnızlık ölçeği (İYYÖ) kullanılmıştır.

1. U.C.L.A Yalnızlık Ölçeği

UCLA Yalnızlık ölçeği Ruseel vd. (1980) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin geçerliliğine ilişkin bulgulara bakıldığında ölçeğin yalnız olan ve yalnız olmayan bireyleri birbirinden anlamlı şekilde ayırdığı tespit edilmiştir. Ölçeğin beck depresyon envanteri ile korelasyonu anlamlı olduğu ($r=,67$), ölçeğinin iç tutarlılık katsayısını $=,94$ olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada ölçeğin geçerliliğini test etmek için Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. Hu ve Bentler (1999) modellerin uyum iyiliği değerlendirilmesinde SRMR ile beraber NNFI (TLI) değerlerinin incelenmesini önermiştir. Bu çerçevede $SRMR \leq 0,09$ ve $NNFI \geq 0,76$ ise model kabul edilebilir uyum gösterdiği söylenebilir (Hooper, Coughlan ve Mullen, 2008). Bu çalışmada $SRMR=0,07$, $NNFI=0,78$ ve χ^2/sd ($\chi^2/sd=3,6$) değerinin 0-5 arasında olması modelin kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermektedir. Demir (1989) tarafında Türkçeye uyarlanan “U.C.L.A Yalnızlık Ölçeği” 20 maddeden oluşmakta ve puanlama dörtlü likert tipinde yapılmaktadır. Ölçekten alına puanın yüksek olması yalnızlık seviyesinin yüksek, puanının düşük olması yalnızlık seviyesinin düşük olduğu anlamına gelmektedir. Ölçekten alınabilecek puanlar 20-80 puan arasında değişmektedir. Demir (1989) çalışmasında Ölçeğin cronbach alfa katsayısını $=,96$ olarak bulmuştur. Bu çalışmada da ölçeğin güvenilirliği cronbach alfa ile test edilmiş ve ölçeğin cronbach alfa katsayısı $=,85$ olarak bulunmuştur.

2. İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği

İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği (İYYÖ), çalışanların iş yaşamlarında yaşadıkları yalnızlığı ölçmek amacıyla Wright vd. (2006) tarafından geliştirilmiştir. Ölçek 16 maddeden ve iki (duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık) alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek 5 li likert tipinde tasarlanmış ve puanlanmış, ölçekten yüksek puan alınması iş yaşamında yalnızlığın arttığı, düşük puan alınması iş yaşamında yalnızlığın azaldığı anlamına gelmektedir. Ölçeğin güvenilirliğini ortaya koymak amacıyla iç tutarlılık (Cronbach alfa) katsayısı ve test-tekrar test bulguları incelenmiştir. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı iki alt boyut için ayrı ayrı hesaplanmış ve duygusal yoksunluk (DY) alt boyutu için 0.93, sosyal arkadaşlık (SA) için 0.87 olarak bulunmuştur, test-tekrar test güvenilirlik katsayısı iki faktör içinde 0.80 olarak bulunmuştur. Doğan ve arkadaşları (2009)' da Türkçeye uyarladıkları ölçeğin güvenilirliği iç tutarlılık ve test-tekrar test yöntemleriyle incelenmiştir. Örneklemde elde edilen Cronbach α katsayısı ölçeğin tümü için 0.91, DY alt boyutu için 0.87, SA alt boyutu için 0.83'tür. Test-tekrar test güvenilirlik katsayısı incelendiğinde ölçeğin tümü için 0.82, DY alt ölçeği için 0.78 ve SA alt ölçeği için 0.80 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada da güvenilirlik cronbach alfa ile hesaplanmış ve ölçeğin tüm için cronbach alfa=.89, DY alt boyutu için cronbach alfa=.85, SA alt boyutu içinse cronbach alfa değeri=.86 olarak bulunmuştur. Doğan ve arkadaşları (2009) tarafından İYYÖ'nin geçerliliğini tespit etmek için doğrulayıcı faktör analizi uyum iyiliği indeksleri RMSEA=0.047, NFI=0.98, CFI=0.99, IFI=0.99, RFI=0.97, GFI=0.95 ve AGFI=0.93 olarak tespit etmişler ve modelin kabul edilebilir bir uyum gösterdiğini belirtmişlerdir. Bu çalışmada uyum iyiliği indeksleri RMSEA=0.06, NFI=0.97, CFI=0.95, IFI=0.95, RFI=0.90, GFI=0.94, AGFI=0.88 ve $\chi^2/sd=2.25$ olarak tespit edilmiştir. Elde edilen uyum iyiliği indeksleri Doğan ve arkadaşlarının elde ettiği uyum iyiliği indekslerine yakın olduğu için modelin kabul edilebilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında toplanan veriler SPSS 22.00 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analiz aşamasında verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini ve uygun istatistik tekniklerinin tespiti için normal dağılım eğrisine, çarpıklık ve basıklık katsayısına ve varyansların homojen-heterojen olmalarına bakılmıştır. Araştırma kapsamında verilerin normal dağıldığı ve varyansların homojen olduğu tespit edilmiştir bu nedenle analizlerde parametrik testler kullanılmıştır. Araştırma soruları kapsamında standart sapma, aritmetik ortalama gibi tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra, t-testi, basit doğrusal regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular

Bu bölümde çalışmada elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Araştırma kapsamında katılımcıların demografik dağılımları tablo-1 de verilmiştir.

Değişken	Örneklem	N	%
Cinsiyet	Kadın	39	12.8
	Erkek	266	87.2
Medeni Durum	Evli	277	90.8

	Bekâr	28	9.2
Eğitim Düzeyi	Lisans	229	71.5
	Yüksek Lisans	76	24.9
Yöneticilik Pozisyonu	Müdür	126	41.3
	Müdür Yardımcısı	179	58.7

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özelliklerine Yönelik Bulgular

Tablo 1 incelendiğinde; katılımcıların çoğunluğunun erkek (%87,2), evli (%90,8), lisans mezunu (%71,5) ve müdür yardımcısı (%58,7) olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma kapsamında okul yöneticilerinin genel yalnızlık, iş yaşamında yalnızlık düzeyleri incelenmiş ve bulgular tablo-2 de verilmiştir.

Ölçek ve Alt Boyutları	N	\bar{X}	SS
UCLA	305	1.76	.434
İYYÖ-TOPLAM	305	2.00	.646
İYYÖ-Duygusal Yoksunluk	305	2.09	.738
İYYÖ-Sosyal arkadaşlık	305	1.90	.779

Tablo 2 Okul Yöneticilerinin genel yalnızlık ve iş yaşamında yalnızlık düzeyleri

Tablo 2 incelendiğinde eğitim yöneticilerinin genel yalnızlıklarının ($\bar{x}=1.76$) ve iş yaşamındaki yalnızlık düzeylerinin ($\bar{x}= 2$) düşük düzeyde olduğu görülmektedir.

Okul yöneticilerinin eğitim durumu bağımsız değişkenine göre genel yalnızlık durumu ve iş yaşamındaki yalnızlık durumunun farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin bulgular tablo-3 te verilmiştir.

Ölçek	Eğitim Düzeyi	N	\bar{x}	SS	F	P	Eta Kare
UCLA	Lisans	229	1.78	0.44	2.10	0.15	
	Yüksek Lisans	76	1.70	0.40	1.55	1.79	
İYYÖ	Lisans	229	2.04	0.64	0.24	0.05	
	Yüksek Lisans	76	1.87	0.66	1.61	2.03	
İYYÖ-DY	Lisans	229	2.11	0.72	0.49	3.15	

	Yüksek Lisans	76	2.02	0.80		2.15	
İYYÖ-SA	Lisans	229	1.96	0.76	0.35	0.02	0.02
	Yüksek Lisans	76	1.73	0.80	1.51	1.96	

Tablo 3 Okul Yöneticilerinin Genel Yalnızlık ve İş Yaşamında Yalnızlık Düzeylerinin Eğitim Durumu Değişkenine Göre Farklılaşması İlişkisiz Örneklem T-Testi Sonuçları

Tablo 3 incelendiğinde okul yöneticilerinin eğitim durumu bağımsız değişkenine göre genel yalnızlık, iş yaşamında yalnızlık ve duygusal yoksunluk alt boyutundan aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir. Buna karşın okul yöneticilerinin sosyal arkadaşlık alt boyutundan aldıkları puan $[F(1, 303)=0,35, p<0,05]$ lisans mezunları lehine anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Farkın etki değerinin (Eta kare=0,02) düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma kapsamında okul yöneticilerinin cinsiyet bağımsız değişkenine göre yapılan ilişkisiz örneklem t- testi sonucunda okul yöneticilerinin; cinsiyet bağımsız değişkenlerine göre aldıkları puanların istatistiksel olarak ($p>0,5$) anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Okul yöneticilerinin, yöneticilik pozisyonuna göre genel yalnızlık ve iş yaşamı yalnızlıklarının, farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek için ilişkisiz örneklem t-testi yapılmıştır. Yapılan ilişkisiz örneklem t-testine ilişkin bulgular tablo-4 te verilmiştir.

Ölçek	Yöneticilik Pozisyonu	N	\bar{X}	ss	p	Eta Kare
UCLA	Müdür	126	1.69	0.41	0.03	0.02
	Müdür Yrd	179	1.81	0.44		
İYYÖ	Müdür	126	2.00	0.65	0.97	
	Müdür Yrd	179	2.00	0.65		
İYYÖ-DY	Müdür	126	2.08	0.71	0.83	
	Müdür Yrd	179	2.10	0.76		
İYYÖ-SA	Müdür	126	1.92	0.76	0.79	
	Müdür Yrd	179	1.89	0.79		

Tablo 4 Okul Yöneticilerinin Genel Yalnızlık ve İş Yaşamında Yalnızlık Düzeylerinin Yöneticilik Pozisyonuna Göre Farklılaşması İlişkisiz Örneklem T-Testi Sonuçları

Tablo 4 incelendiğinde okul yöneticilerinin genel yalnızlık düzeylerinin, müdür yardımcılarını lehine istatistiksel olarak $[F(1, 303)=3,525, p<0,05]$ anlamlı şekilde farklılık gösterdiği görülmektedir. Farkın etki değerinin (Eta kare=0,02) düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Buna karşın eğitim yöneticilerinin İYYÖ ve alt boyutlarından alınan puanların, yöneticilik pozisyonuna göre istatistiksel olarak ($P>0,05$) anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Üçüncü araştırma sorusu olan “Okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamında yalnızlık, İYYÖ’nin alt boyutları olan duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık alt boyutlarının anlamlı yordayıcısı mıdır?” şeklindedir. Bu çerçevede birinci aşamada, okul yöneticilerinin genel yalnızlık düzeyi ile İYYÖ ve İYYÖ’nin alt boyutları olan duygusal yoksunluk, sosyal arkadaşlık alt boyutu arasında ilişki olup olmadığını tespit etmek için basit Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Pearson korelasyon analiz sonuçları tablo 5’te verilmiştir.

UCLA			
	N	R	p
İYYÖ	305	.62	.00
İYYÖ-SA	305	.49	.00
İYYÖ-DY	305	.58	.00

Tablo 5 Okul Yöneticilerinin Genel Yalnızlık Düzeylerinin, İş Yaşamı Yalnızlık Düzeylerini Yordamasına İlişkin Pearson Korelasyon Analizi

Tablo 5’te görüldüğü gibi okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamında yalnızlık duygusu arasında pozitif yönde güçlü ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r = .63$, $p = .000 < .01$). Bu kapsamda okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu arttıkça iş yaşamındaki yalnızlık duygusunun da arttığı söylenebilir. Ayrıca okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile duygusal yoksunluk ($r = .58$, $p = .000 < .01$) ve sosyal arkadaşlık ($r = .49$, $p = .000 < .01$) at boyutları arasında da pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir.

İkinci aşamada da okul yöneticilerinin genel yalnızlık durumunun, iş yaşamında yalnızlığın, duygusal yoksunluğun ve sosyal arkadaşlık duygularının yordayıcısı olup olmadığını tespit etmek için basit doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. UCLA yalnızlık ölçeğinden alınan puanlar bağımsız değişken, İYYÖ’den ve alt boyutlarından alınan puanlarda bağımlı bağımlı değişken olarak belirlenmiştir. Yapılan basit doğrusal korelasyon ve basit doğrusal regresyon analizi tablo 6 da verilmiştir.

Değişkenler	B	Std. Error	β	t	p	R^2
Sabit	.920	.063		14.574	.000	
İYYÖ	.421	.030	.626	13.985	.000	0.392
Sabit	1.042	.061		17.146	.000	
İYYÖ-DY	.343	.027	.584	12.519	.000	0.341
Sabit	1.244	.058	.486	21.635	.000	0.236

İYYÖ-SA	.271	.028	9.679	.000
----------------	------	------	-------	------

Tablo 6 Okul Yöneticilerinin Genel Yalnızlık Düzeylerinin, İş Yaşamı Yalnızlık Düzeylerini Yordamasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi.

Tablo 6’da yer alan regresyon analizi tablosu incelendiğinde okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygularının; iş yaşamında yalnızlık, duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık duygularını açıklamada anlamlı bir yordayıcısı olduğu görülmektedir ($p = .000 < .05$). Bu çerçevede okul yöneticilerinin iş yaşamında hissedilen yalnızlığın %39’u, duygusal yoksunluğun %34’ü, sosyal arkadaşlığın da %23’ü genel yalnızlık durumu ile açıklanabileceği görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmada okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamındaki yalnızlık duygusu arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda okul yöneticilerine UCLA Yalnızlık ölçeği ve İYYÖ uygulanmış ve sonuçları değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusu ile iş yaşamında yalnızlık duygusu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu, okul yöneticilerinin genel yalnızlık duygusunun artması durumunda, iş yaşamında da yalnızlık duygusunun artacağı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma verilerine göre; okul yöneticilerinin genel yalnızlık durumları düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuca paralel olarak okul yöneticilerinin iş yaşamında hissettikleri yalnızlık, DY ve SA alt boyutlarında aldıkları puanlarında düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma sonucu alan yazındaki (Yılmaz ve Altınok, 2009; Izgar, 2009; Sarpkaya, 2014; Örenç, 2021) diğer araştırma sonuçları ile paralellik göstermektedir. Okul yöneticilerinin hissettikleri yalnızlığın düşük olması kişiler arası iletişimlerinin ve sosyal etkileşimlerinin iyi olduğu şeklinde yorumlanabilir. Okul yöneticilerinin iş yaşamında hissedilen yalnızlığının düşük çımasında okul yöneticilerinin sosyal etkileşimlerinin iyi olabileceği gibi, okul yöneticilerinin okulun hedefleri doğrultusunda öğretmenlerle uyum içinde bir performans sergiledikleri söylenebilir.

Araştırmanın bulgularında birisi olan eğitim durumu bağımsız değişkenine göre, okul yöneticileri genel yalnızlık, iş yaşamı yalnızlık ve duygusal yoksunluk duygularının eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Bu araştırma sonucu alan yazındaki Izgar’ın (2009) ve Ören’in (2021) okul yöneticileri üzerinde yaptıkları araştırmalarda eğitim durumu değişkenine göre, okul yöneticilerinin yalnızlık puan ortalamalarının değişmediği sonucu ile paralellik gösterirken; Yılmaz ve Altınok (2009) araştırmalarında lisansüstü öğrenimden mezun olan okul yöneticilerinin, lisans mezunu okul yöneticilerine göre yalnızlık puanlarının anlamlı düzeyde düşük olduğu sonucu ile ayrılmaktadır. Araştırma kapsamında lisans mezunu okul yöneticileri, yüksek lisans mezunu okul yöneticilerine göre sosyal arkadaşlıklarının düşük olduğu tespit edilmiştir. Bu çerçevede okul yöneticilerinin öğrenim düzeyi düştükçe iş yerinde arkadaş edinmede güçlükler yaşadığı söylenebilir. Bu sonucun elde edilmesinde eğitimin işlevlerinden birisi olan sosyal çevre edinmeyi sağlaması okul yöneticilerinin yalnızlık düzeyine etki etmiş olabilir. Ayrıca eğitim seviyesi yüksek bireylerin iletişim yeteneklerinin iyi olması, kendilerini daha iyi ifade etmeleri, düşüncelerini ve duygularını paylaşabilmede daha başarılı olmaları bu sonucun elde edilmesine etkisi olabilir.

Katılımcıların cinsiyet bağımsız değişkenine göre genel yalnızlık duyguları ve iş yaşamında yalnızlık duygularının anlamlı şekilde farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Bu araştırma sonucu

Karaduman (2013)'in öğretmenlerde iş yaşamında yalnızlık üzerine yaptığı araştırma, Izgar (2009)'ın ve Örenç (2021)'in okul müdürlerinin genel yalnızlık durumu üzerine yaptığı araştırma sonuçları ile paralellik gösterirken; Karakaya, Büyükyılmaz ve Ay (2015)'in işçi ve memurlar üzerine yaptıkları araştırma sonucu ile farklılık göstermektedir. Karakaya ve arkadaşları (2015) tarafında yapılan araştırma sonucunda kadınların erkeklere göre kendilerini iş yaşamında daha yalnız hissettikleri sonucuna ulaşmışlardır. Araştırma sonucunda cinsiyet bağımsız değişkenine göre genel yalnızlık ve iş yaşamında yalnızlık duygularının farklılaşmaması sonucunun elde edilmesinde, kadınların çalışma hayatında yer almasıyla beraber iş arkadaşları edinmeleri, çalışanların iş yerinde geçirdikleri zaman diliminde yalnızlık duygusunu hissedemeyecek şekilde çalışmaları, gelişen teknolojiyle beraber bireylerin sosyal medyada vakit geçirmeleri, bu sonucun elde edilmesinde etkisi olabilir.

Katılımcıların yöneticilik pozisyonu bağımsız değişkenine göre iş yaşamında yalnızlığı ölçeği ve alt boyutlarında aldıkları puan anlamlı şekilde farklılık göstermezken, UCLA yalnızlık ölçeğinde müdür yardımcılarını lehine anlamlı şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir. Bu bulgudan hareketle araştırmaya katılan müdür yardımcılarının genel yalnızlık durumlarının, müdürlere göre daha yüksek olduğu söylenebilir. Bu araştırma sonucuna göre müdür yardımcılarını iş yerlerinde kendilerini yalnız hissetmezken, müdürlere göre genel yalnızlıklarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Bu sonucun elde edilmesinde müdür yardımcılarının kişilik özelliklerin etkili olduğu düşünülebilir.

Araştırma sonucunda katılımcıların genel yalnızlık durumları ile iş yaşamında yalnızlık ve İYYÖ'nin alt boyutları olan DY ve SA arasında pozitif yönde ilişki olduğu ve yalnızlık duygusu yaşayan bireylerin iş yaşamında da yalnızlık duygusu yaşayabilmelerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuca paralel; Yılmaz ve Altınok (2009) okul yöneticileri üzerine yaptıkları araştırmada yalnızlık ve yaşam doyumu düzeyleri arasında ters yönlü bir ilişki olduğunu belirtmişlerdir. Yılmaz, Yılmaz ve Karaca (2008) sosyal destek ve yalnızlık arasında negatif yönlü bir ilişki olduğunu ve sosyal destek kaynakları arttıkça, yalnızlık düzeyinin azaldığını belirtmişlerdir. Karaduman (2008)'in öğretmenler üzerine yaptığı araştırmada, örgütsel vatandaşlık ile iş yaşamındaki yalnızlık arasında negatif bir ilişki olduğunu belirtmiş, iş yerindeki yalnızlık duygusu arttıkça örgütsel vatandaşlık davranışı azaldığını belirtmiştir. Tüm bu tartışmalar ışığında genel yalnızlık duygusunu ve iş yaşamında yalnızlık duygusunu etkileyen birçok faktörün olduğu söylenebilir. Bu araştırma sonucunda da okul yöneticilerinin yaşadığı genel yalnızlık duygusunun, iş yaşamındaki yalnızlığı etkilediği sonucu elde edilmiştir.

Araştırma sonuçlarında elde edilen bulgulardan hareketle aşağıdaki öneriler sunulmuştur.

Politika Yapıcılar İçin Öneriler;

- Araştırma sonucunda eğitim seviyesi düşük olan okul yöneticilerin iş yaşamında arkadaş edinmede problemler yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçtan hareketle eğitim yöneticileri yüksek lisans yapmaya teşvik edilebilir.
- Müdür yardımcılarının yaşadıkları yalnızlıkla baş etmelerini sağlamak için il MEM'lerin koordinesinde okul yöneticilerine yönelik psikolojik danışmanlık hizmeti verilebilir.
- Araştırma sonucunda genel yalnızlık durumu ile iş yaşamı yalnızlık durumu arasında yüksek düzeyde ve pozitif bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçtan hareketle

Okul yöneticileri görevlendirmelerinde önce, yönetici adaylarına yalnızlıkla ilgili psikolojik testler uygulanabilir.

Uygulayıcılar için öneriler;

- Araştırma sonucunda iş yaşamı dışında yalnızlık yaşayan okul yöneticilerinin, iş yaşamında da yalnızlık yaşadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçtan hareketle okul yöneticilerinin iş yaşamı dışında da kalan zamanında hobi edinmeleri, sanatla ilgilenmeleri, kendilerine bir ilgi alanı oluşturmaları yaşanacak yalnızlığı engelleyeceği gibi iş yerinde yaşanacak yalnızlığında önüne geçilebilir.
- Araştırma sonucunda müdür yardımcılarının genel yalnızlık düzeyi okul müdürlerine göre yüksek çıkmıştır. Okul müdürlerinin müdür yardımcıları ile beraber iş yeri dışında da görüşmeleri, arkadaşlık kurmaları müdür yardımcılarının yaşadığı genel yalnızlık düzeyini azaltabilir.
- Okulda çalışanlarıyla beraber okul dışı zamanda sosyal aktiviteler yapılması bireylerin yaşadığı genel yalnızlığı ve iş yaşamı yalnızlığını azaltabilir.

Araştırmacılar İçin Öneriler;

- Okul yöneticilerinin iş yaşamında yaşadıkları yalnızlık, farklı değişkenlerle incelenebilir.
- Müdür yardımcılarının genel yalnızlık durumlarının müdürlere göre yüksek çıkmasının nedeni derinlemesine araştırılabilir.
- Şube müdürü ve üzerindeki eğitim yöneticilerini kapsayan, genel yalnızlık ve iş yaşamında yalnızlık durumları araştırılabilir.

Kaynakça

- Açıkalin, A. (1998). *Toplumsal, kurumsal teknik yönleriyle okul yöneticiliği*. Ankara: Pegem.
- Bakioğlu, A., & Korumaz, M. (2014 Ocak). Öğretmenlerin okulda yalnızlıklarının kariyer evrelerine göre incelenmesi. *Eğitim Bilimleri Dergisi*, 25-54.
- Büyüköztürk, Ş. (2014). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum*. Ankara: Pegem Akademi.
- Çetin, A., & Alacalar, A. (2016). İş Yaşamında Yalnızlığı Yordamada Kişilik Özellikleri ile Algılanan Sosyal Destek ve Örgütsel Desteğin Rolü. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 193-216.
- Demir, A. (1990). UCLA yalnızlık ölçeğinin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 14-18.
- Doğan, T., Çetin, B., & Sungur, M. (2009). İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği Türkçe Formunun Geçerlilik ve Güvenilirlik Çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 1 (10), 271-277.
- Dussault, M. &. (1996). Relationship between professional isolation of school principals and their performance at work. *American Educational Research Association*. New York.
- Yılmaz, E., Yılmaz, E., & Karaca, F., (2008). Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Destek Ve Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi. *Genel Tıp Dergisi*, 71-79.
- Emin, K., & Köksal, K. (1999). Okul yöneticilerinin yetiştirilmesi. *Kuram ve Uygulamalarla Eğitim Yönetimi Dergisi*, 193-207.
- Goleman, D. (2007). *Sosyal Zeka*. İstanbul: Varlık Yayınları.

- Gumbert, D. E. (1984). The loneliness of the small business owner. *Harvard Business Review*, 62(6), 33-38.
- Hair, J., Bush, R., & Ortinau, D. (2000). *Marketing research a practical approach for the*. Prentice Hall.
- Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. (2008). 7th European Conference on research methodology for business and management studies. *Evaluating model fit: a synthesis of the structural equation modelling literature* (s. 195-200). içinde <https://kmaras.meb.gov.tr>. (2021, Mart 26).
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure. *Conventional criteria versus new alternatives. Structural equation modeling: a multidisciplinary journal*, 6(1).
- Izgar, H. (2009). An investigation of depression and loneliness among school principals. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 247-258.
- Kaplan, M. S. (2011). Öğretmenlerin iş yerinde yalnızlık duygularının okullardaki örgütsel güven düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi güven düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). . Konya: Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Karaduman, M. (2013). İş Yaşamında Yalnızlık Algısının Örgütsel Vatandaşlık Davranışı İle İlişkisi ve Öğretmenler Üzerinde Bir Uygulama. Bursa, Türkiye: T.C Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Karakaya, A., Büyükyılmaz, O., & Ay, F. A. (2015). İşyeri Yalnızlığının İşkoliklik Üzerindeki Etkisi. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 79-100.
- Karasar, N. (2014). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Nobel.
- Kaymaz, K., Eroğlu, U., & Sayılar. (2014). Effect of loneliness at work on the employees' intention to leave. *"İş, Güç" Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 38-53.
- Kozaklı, H. (2006). Üniversite öğrencilerinde yalnızlık ve sosyal destek düzeyleri arasındaki ilişkilerin karşılaştırılması. *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*. Mersin.
- Mercan, N., Oyur, E., Alatur, B., Gül, S., & Bengül, S. (2012). İşyeri yalnızlığı ve sosyal fobi arasındaki ilişkiye yönelik bir araştırma. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 213-226.
- Öreñç, H. Ş. (2021, Ocak). Okul Müdürlerinin Yalnızlığı İle Örgütsel Güç Mesafesi Arasındaki İlişki. *Yüksek Lisan Tezi*. Ankara.
- Özçelik, H., & Barsade, S. (2011). Work loneliness and employee performance, *Academy of Management Best Paper Proceedings*, 1-6 doi: 10.5465/AMBPP.2011.65869714.
- Özdemir H., Tatar A. (2019). Genç Yetişkinlerde Yalnızlığın Yordayıcıları: Depresyon, Kaygı, Sosyal Destek, Duygusal Zeka. *Kıbrıs Türk Psikiyatri ve Psikoloji Dergisi*, 93-101.

- Perlman, D. P., & Peplau, L. (1984). Loneliness research. *A survey of empirical findings. Preventing the harmful consequences of severe and persistent loneliness*, 13-46.
- Rebore, R. W. (2001). The Ethics of educational leadership. *Ohio: Merrill Prentice*.
- Russell D, P. L. (1980). The revised UCLA Loneliness Scale: Concurrent and discriminant validity evidence. *J Pers Soc Psychol*, 472-480.
- Russell, D., Peplau, L., & Cutrona, C. (tarih yok). The revised UCLA Loneliness Scale. *Concurrent and discriminant validity evidence*. *Journal of Personality and Social* 472-480.
- Sarpkaya, P. (2014). The effects of principals' loneliness in the workplace on their self-performance. *Educational Research and Reviews*, 967-974.
- Tabachnick, B., & Fidell, L. (2013). *Using Multivariate Statistics* (sixth ed.) Pearson. Boston.
- Wright, S. L. (2006). Loneliness in the Workplace: Construct Definition and Scale Development. *New Zealand Journal of Psychology*. 35 (2), , 68-69.
- Yalom, I. D. (1999). *Varoluşçu psikoterapi*. İstanbul: Kapakçı.
- Yazıcıoğlu, Y., & Erdoğan, S. (2004). *Spss uygulamalı bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Detay .
- Yılmaz, E., & Altınok, V. (2009). Okul Yöneticilerinin Yalnızlık ve Yaşam Doyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 451-469.
- Yılmaz, E., & Aslan, H. (2013). Öğretmenlerin iş yerindeki yalnızlıkları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 59-69.
- Yılmaz, E., & Aslan, H. (2013). Öğretmenlerin iş yerindeki yalnızlıkları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 59-69.

Katkı Oranı Beyanı

Yazarlar makaleye eşit oranda katkı sunmuşlardır.

Çatışma beyanı

Makalenin yazarları, bu çalışma ile ilgili taraf olabilecek herhangi bir kişi ya da finansal ilişkileri bulunmadığını dolayısıyla herhangi bir çıkar çatışmasının olmadığını beyan ederler.

Etik Onay Bilgisi

Bu makalede yürütülen araştırma için Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Rektörlüğü Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulunun 17.09.2021 tarih ve 2021-44 karar numarası ile etik kurul onayı alınmıştır.